

Interslava gramatiko estas pli priskriba, ĝi baziĝas sur *Slovianski* kaj *Novoslověnsky*, sed ankaŭ sur pli malnovaj projektoj kiel *Slovo* kaj *Uzajemni Pravopis Slavjanski* de Matija Majar kaj sur kompara studo de slavaj lingvoj. La ĉefa premiso estas, ke ĉiu elekto baziĝu sur egala pritraktado de ĉiuj branĉoj de la slava lingvo kaj estu komprenebla al ĉiuj slavaj parolantoj. Kelkfoje okazas, ke multflankaj opcioj funkcias same bone. Ekzemple, verboj je **-ati** povas havi prezencan finaĵojn **-aju/-aješ** (kiel slavono kaj orientslavaj lingvoj) aŭ **-am/-aš** (okcidentaj kaj sudaj slavaj lingvoj). En kelkaj aliaj kazoj, validaj alternativoj estas eksplicite donataj al preferitaj solvoj. Tiu ĉi aliro ne estas iu novaĵo: la sama procedo okazis ankaŭ en pasinteco, ekzemple ĉe Herkeľ, Bambas kaj Majar.

Plie, la gramatiko estu simpligita per eliminado de malregulaĵoj tiomgrade, kiom la naturalismo permesas. Tio faras la lingvaĵon relative facila por personoj kiuj jam konas iun slavan lingvon, sed malfacila por tiuj, kiuj ne al kutimiĝis al gramatika genro, substantiva deklinacio kun distingo mola/malmola kaj viva/senviva, verba aspekto kaj simile. Por ne-slavaj komencantoj, turistoj kaj ĉeokazaj uzantoj, oni evoluigis ege simpligitan variaĵon, *Slovianto*. Ĝi celas komunikadon je tre baza nivelo kaj la gramatiko estas reduktita al absoluta neceso (lernu ekz. sub <https://www.memrise.com/course/1042020/slovianto-3/>).

La samo validas por la vortprovizo. La interslava baziĝas sur du tipoj de vortprovizo, kio estas decide grava por la interkompreneblo de la du lingvoj: komuna heredita vortprovizo kaj internacia vortprovizo. En ambaŭ kazoj, la ĉefa kriterio estas, ke la vortoj estu rekoneblaj por parolantoj de ĉiuj aŭ la plej multaj branĉoj de la slavaj lingvoj. Tamen, kelkaj uzantoj malŝatas internacian vortaron, ĉar ĝi ne estas slava, kaj preferas substitui al ĝi vortojn de slava origino, eĉ se tio kunportas enkondukon de artefaritaj neologismoj. Pro tio, la vortaro ofte proponas alternativojn. Por distingi inter larĝe uzataj vortoj, malpli larĝe uzataj vortoj, arkaikaj vortoj kaj artefaritaj vortoj, al ĉiuj vortoj estas atribuitaj niveloj indikantaj ilian frekvencon en la slavaj lingvoj.

17.3.3.3. Baza kaj etendita ortografio

Unu el la ĉefaj konstrukriterioj estas eblo skribi la interslavan sur ajna slava klavaro. Tial ĝi ne posedas oficialan ortografion. Anstataŭe ĝi uzas „prototipan ortografion”, kiu povas esti libere adaptita al ĉies ebloj kaj preferoj. Kaze de la latina alfabeto, la klasika provizo konsistas el 25 literoj (inklude de ŝ, ž kaj ĉ, kiel en la slovena). La baza cirila alfabeto enhavas **ј** (prenita de la serba) kaj **ѣ** (prenita el la orientslava kaj bulgara). Krome ekzistas etendita aro de 14 opciaj literoj, konataj kiel *Naučný međuslovjanski* („scienca interslava”), konsistanta el la literoj **ѧ, Ѣ, Ѧ, ѧ, Ѩ, ѩ, Ѫ, ѫ, Ѭ, ѭ, Ѯ, ѯ** kaj **Ѻ**. Ili reprezentas fonemojn en la praslava lingvo kaj en slavono, evolue disiĝintajn en diversajn direktojn, kio faras el ili instrumenton por difini la diferencojn inter modernaj slavaj lingvoj. Ekzemple, la rusa *пјат’*, pola *pięć*, slovaka *päť* kaj sudslava *pet* estas variaĵoj de la sama vorto, reprezentata en la interslava kiel *peť* („kvin”, el slavono *пѣтъ*). Se tiuj formoj varias en prononco, klaras, ke la diferencoj inter tiuj variaĵoj estas apenaŭ pli signifaj ol tiuj inter brita kaj usona angla. En skribita teksto, tiuj literoj povas esti utilaj, kiam oni volas kompreni vortojn. Aliflanke ili tamen estas malpraktikaj, ĉar ili postulas specialan adapton de klavaro, tiel farante la lingvon pli malfacile rememorigebla. Tial ili estis elektitaj tiamaniere, ke la diakritaĵoj povas ĉiam esti ellasitaj.